Írta: Éliás Ádám
2009. július 17. péntek, 00:00

A HADÜZENETET ELFOGADTUK, BEÁLLT A HÁBORÚS ÁLLAPOT A BANKOKKAL

ULTIMÁTUM A BANKSZFÉRÁNAK

„Ha minket holnap kilakoltatnak, a 12 éves kislányommal együtt öngyilkos leszek” – mondta nekem 2009. július 15-én délelőtt a telefonban zokogva egy kaposvári fiatalasszony.

„Ne gondoljon ilyenre, a kislányát fel kell nevelnie!” – **próbáltam nyugtatni**, nem valami odaillő válasszal.

„Így nem lehet felnevelni, itt vége az életnek, vége a világnak.” – zokogta tovább. „**A végrehajtó megfenyegetett:**
ha nem tudom bizonyítani, hogy valahova el tudunk menni lakni, elveteti tőlem a kislányomat. Márpedig higgye el, hogy tényleg nincs hova mennünk.”

Elbúcsúztam tőle nyugtalan szívvel: „Nyugodjon meg, mindent megteszünk, amit lehet.”

A fiatalasszony testvére vett fel hitelt a banktól, így került jelzálog a család által 28 éve lakott lakásra, amely egyébként a nagymama nevén volt. A fiatalember állásvesztés miatt fizetésképtelenné vált, de a testvére, egy a bank által érkeztetett levélben felajánlotta a hiteltörlesztés folytatását. A bank nem válaszolt, majd közölte a hitelszerződés felmondását, az árverezést. A lakást egy ingatlanüzlettel foglalkozó budapesti cég vette meg, és ez a cég kérte a család (nagymama-lánya-kislányunokája) kilakoltatását. Ezek az ingatlanfelvásárlásra szakosodott cégek azért jutnak potom áron a lakásokhoz, házakhoz, mert azok lakottak.

Ugyanakkor vérlázító helyzet, hogy a közhatalom karhatalmi segítséget ad ahhoz, hogy azonnal „lakatlanná” tehessék ezek a cégek és emberek a mások tönkretétele árán felvásárolt ingatlanokat.

A bankkal nem tudtam érintkezésbe lépni, mert a banki ügyintézők rejtőzködve szerepelnek.

A végrehajtóval beszéltem, majd a kilakoltatást kérő ingatlanos céggel. Ez utóbbival szóban és írásban közöltem, hogy a VÉSZ csapatai a céget is és a vezetőit is ki fogják lakoltatni, ha meg merészelik kísérelni az elárvult kis kaposvári család kilakoltatását.

A VÉSZ kaposvári vezetőjével beszéltem, aki szabadságát megszakítva azonnal felajánlotta a segítségét, s érintkezésbe lépett a fiatalasszonnyal, aki legközelebbi telefonjában már sokkal nyugodtabb volt, megérezte, hogy nincsenek egyedül. Az ingatlanos cég fellépésünk nyomán visszalépett a kilakoltatástól, s a koraesti telefonjában a fiatalasszony már örömében sírt: nem lesz kilakoltatás, két hetet kaptak haladékként, s a kaposvári önkormányzat is segítséget ígért (ebben a VÉSZ helyi vezetője is közbenjárt).

Ezúttal a tragédia elmaradt. De hány esetben nem marad el? Dolgos, vétlen családoknak kell kollektív öngyilkosságra gondolniuk, mert önhibájukon kívül bekövetkezett fizetésképtelenségük miatt elveszíthetik jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonukat.

Ez a veszély több százezer magyar családot fenyeget.

A bankszféra hadat üzent a magyar társadalomnak, pusztító, rablógyilkos háborút folytat ellene, az ellen a közösség ellen, amelyikből a haszna származik.

Elviselhetetlen, hogy nincs, aki válaszoljon a hadüzenetre.
A végrehajtói szervezet és a rendőrség akaratlanul is közvetlen cinkosa a magyar társadalom tönkretételére irányuló merényletnek. Mert hiába mondja nekünk az összes rendőr, a tábornoktól az utcai rendőrig, hogy magánemberként együtt érez a kisemmizett családokkal, ha rendőrségként viszont a rablógyilkosok oldalán szerepel.
A közhatalom nem a banki rablógyilkosok kezét akarja lefogni, hanem az ellenük védekezőket igyekszik lebénítani.

A végrehajtók, a rendőrök, s a közhatalom más szereplői a „törvényesség" védelmére hivatkoznak.

Csakhogy nemzetközi bírói fórumok, közvetlenül a náci főbűnösök perei kapcsán, de általános érvénnyel kimondták, hogy ha az emberi moralitás értékei és az írott jog szabályai olyan módon ütköznek, hogy az írott jog az emberiesség elleni cselekményre kényszerítenék a személyiséget, akár közhatalmi szereplőként is, akkor köteles megtagadni az embertelenség végrehajtását, mert az emberi személyiség lelkiismeretében működő morális igazság nagyobb erő, mint az írott jog. Ha nem tagadja meg, büntethetővé válik. Ez az elv teremtette meg a 20. század „törvényesen" végrehajtott gaztetteinek a büntethetőségét.

Az analógia nem erőltetett. **Mert ha végrehajtók közreműködésével, rendőri segédlettel, vétlen családok sokaságát meg lehet fosztani jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonuktól; ezzel kilátástalan, kétségbeejtő helyzetbe lehet őket taszítani, sőt akár öngyilkosságba is lehet őket hajszolni; ha gyermekek százezreit a fizikai és lelki betegségeket determináló életvitelbe lehet kényszeríteni, vagy állami gondozásba véve őket bukdácsoló, keserves életútra kárhoztatni, - mindezt bizonyos rétegek mérhetetlen gazdagodása érdekében, „törvényesen" végrehajtva -, akkor belátható, hogy például a „törvényes" holokauszt és a „törvényes" kilakoltatások között csak stílusbeli és fokozatbeli különbség van.**

Vagyis minden közhatalmi szereplőnek kötelessége lenne az embertelenség végrehajtásának megtagadása! Ezzel szemben mi az, ami történik?

A kormány körüludvarolja a bankokat, hogy változtassanak politikájukon. Kérésének „nyomatékosítása" érdekében a magyar társadalom terhére felvett IMF-hitelből százmilliárdokat adott át a bankoknak (ez a történet is megérdemli a figyelmet!).

Még sincs változás.

A politikai pártok (mostmár az összes) szintén körüludvarolják a bankokat, hogy fejezzék be az árverezéseket és a kilakoltatásokat, a civil szervezetek tiltakoznak a bankok hazugságai, csalása és rablógyilkos magatartása ellen, a sajtó tele van a témában írt cikkekkel, véleményekkel – s valójában nem történik semmi, annak ellenére, hogy az Országgyűlés elfogadott egy törvényt a hitelesek védelmében.

2009 nyarára a bankoknak a magyar társadalom ellen folytatott háborúja kritikus ponthoz ért, úgy, hogy a társadalom részéről nincs védelem, nincs adekvát válasz a háborús helyzetre. Az egyes esetekben történő fellépés már nem elegendő, olyan nagy a száma az árverezési és kilakoltatási kísérleteknek. A baj okára kell most már figyelni, és gyorsan cselekedni, mert minden nap újabb százak és ezrek kerülhetnek halálos veszélybe.

A VÉSZ-ből kinőtt társadalmi mozgalom, amelynek neve **„VÉSZ után GYŐZ", kinyilvánítja,**

hogy a magyar társadalom nevében elfogadja a bankok hadüzenetét, s háborúban lévőnek tekinti magát a bankokkal, a magyar társadalom védelmében.

A háborús helyzetnek megfelelően a következő ultimátumot küldjük a bankoknak és szövetségeseiknek:

1.

Az összes Magyarországon működő kereskedelmi bank, pénzintézet, pénzügyi vállalkozás

1.

azonnal állítson le minden árverezést és kilakoltatást az önhibájukon kívül fizetésképtelenné vált hitelesek jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonával kapcsolatban;

2.

az eddig végrehajtott árverezések és kilakoltatások tekintetében az a./ pontban szereplő esetekre vonatkozóan, azonnal kezdje meg az érdemi lépéseket az árverezés, kilakoltatás előtti helyzet visszaállítására;

3.

2009. július 31-ig hirdessen árverezési és kilakoltatási moratóriumot. Ennek a moratóriumnak az önhibájukon kívül fizetésképtelenné vált hitelesek jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonára kell kiterjednie.

4.

Azok a bankok, amelyek nem hajtják végre az 1. pontban rögzített feltételeket, felkerülnek a Mozgalom feketelistájára.

5.

A Mozgalom szakértői folyamatosan figyelik és vizsgálják a feketelistán lévő bankok magatartását.

6.

Azt a bankot, amelyik a legfondorlatosabban, a legtöbb hazugsággal és csalással, a legtöbb embert és családot tette tönkre, a Mozgalom megsemmisíti. Ez úgy fog lezajlani, hogy embernek bántódása nem esik, de országos jellegű lesz. Garantáljuk, hogy ez a bank nemcsak Magyarországon semmisül meg, hanem világviszonylatban is.

7.

Ennek a banknak a nevét a döntő pillanatban nyilvánosságra hozzuk, hogy a betétesek időben ki tudják venni a pénzüket.

8.

Amennyiben a bankok ezt követően sem teljesítik az 1. pontban rögzített feltételeket, és nem hirdetnek árverezési és kilakoltatási moratóriumot az 1.a./ pontban rögzített tartalommal, a többi bank megsemmisítése is egymás után bekövetkezik.

9.

Fellépésünk nem veszélyezteti, hanem gyógyítja a pénzügyi rendszert. A jelenlegi bankok visszautasítják a morális-emberiességi szempontokat pénzügyek területén, ám saját immoralitásuk ellen nincs semmi kifogásuk. A vitának vége, cselekedni kell, s a gátlástalan, hazug rablógyilkosokat el kell űzni azokból a pozíciókból, ahonnan árthatnak. A megsemmisült bankok funkcióját átveszik majd a takarékszövetkezetek és az újonnan létrejövő morális bankok, amelyek tudják, hogy a bankok-betétesek-hitelesek struktúrája szoros szociális, egymás iránt felelősséget hordozó közösséget alkot, s a bankok működésének nem a lehető legtöbb ember és vállalkozás, sőt az egész társadalom lerablása a célja, hanem a közjót szolgáló reálgazdaság és a háztartások életműködésének szolgálata.

Legyen tisztában azzal a bankszféra éppenúgy, mint a közhatalom jogalkotó politikai osztálya és jogalkalmazó végrehajtó osztálya, hogy a mai naptól a magyar társadalom az emberiesség elleni bűncselekménynek tekinti az önhibájukon kívül fizetésképtelenné vált hitelesek jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonának elárverezését, s az ilyen hitelesek kilakoltatását. Tekintettel a halálos áldozatok nagy számára, nemzetközi bírói fórumokon fogjuk kezdeményezni azok ellen a közhatalmi szereplők ellen a büntetőeljárás megindítását, akik ebben a tömeges rablógyilkosságban bármilyen módon, aktívan, vagy passzívan közreműködnek. Nem fogjuk eltűrni a magyar nép elleni „holokausztot”, s a közhatalom

emberei is meg fogják kapni e gaztettért a büntetést.

Reméljük, cselekvésünk jeladás lesz a nemzetközi pénzhatalom hálójában vergődő népeknek, hogy emeljék fel fejüket, szembesítsék a szipolyozókat a valóságos erőviszonyokkal, és az emberi moralitás igazságaival összhangban működő pénzügyi rendszert alkossák meg. Mindenkinek ez a valóságos érdeke, akiben felelősség és érzékeny lelkiismeret él, s akinek nem közömbös, hogy az eljövendő nemzedékek milyen életet fognak élni.

Budapest, 2009. július 17.

Éliás Ádám, a VÉSZ és a Mozgalom elnöke